Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

uita & mores ⁊ etates eorum. Poetis dr̃ geo
noſe op̃ multorum librorum poema unum. Idyl
lion paucorum uſum. disticon duorum. monoſ
ticon unum. Epigrãma ẽ titulus. q̃ inlatum
ſup ſepulcro interpretat̃. Epitaphium
ma latinum ſepulcro interpretat̃. Epodon impo
emate clauſula breuis ẽ. Dicti aũ epodon
q̃ adeumat̃ ad ſpeciẽ elegiaci ú pmiſſo
uno longiore alt̃ breuior cõponit̃. atq;
in ſingulis quibꝰq; maioribꝰ ſequentes mi
nores q̃ſi clauſule retinunt. Clauſulas
aũ lyrici appellant q̃ſi perſos uſus uite
gris ſubiectos. ut ẽ apud oratiũ. beatus
ille q̃ procul negotiis. deinde ſequit̃ perſu
ut piſca gens mortaliũ. Sic ⁊ de inceps
atim q̃bꝰ aliq̃ pars de ẽ. ⁊ ipſi pcedentibꝰ
ſimiles ſũ minores. Centones apud gram
maticos uocari ſolent q̃ de carminibꝰ
homeri ſeu uirgilii adpria opa more
cementario ex multis hinc inde cõpoſi
tis minuũ ſarcuunt corpꝰ ad facultatẽ
cuiq; marie. Denique pba uxor adelm
centonẽ ex uirgilio de fabrica mundi ⁊
euglis plenissime expſsit. maria cõpo
ſita ſecũm uſus. ⁊ uſibꝰ ſecũm mariam con
cinnatis. Sic q̃. ⁊ q̃dã pomponi ex eodẽ
poeta uirgilii ceta ſtilu ſiu oria titulẽ impi
honore cõpoſuit. ſimilit̃ ⁊ eneidos. xxmu.

Fabulas poete afando de fabulis
noſauerunt. q̃ ñ ſũt res facte ſed tan
tũ loquendo ficte. Que ideo ſũt inducte ut
ficto mutorum animaliũ inter ſe colloq̃o.
imago quedã uite hominũ noſceretur.
has primꝰ inuenuſſe traditur alcimon croto
nienſis appellantq̃. heſopice q̃ ut apud
frigios in hac re pollunt. Sunt aũ fabu
le aut heſopice. aut libiſtice. heſopice
ſũt eũ animalia muta inter ſe ſermoci
nate fingunt̃. ⁊ que animã ñ habent ut ar
bores. arbores. montes. petre. flumina. Libiſ
tice aũ dicũ hominũ eũ beſtiis. aut beſtia
rũ eũ hoĩb̃ fingunt̃ uocis ee cõmercium.
Fabulas poete q̃ſdã delectandi cauſa finxe
runt. q̃ſdã adnatãs rerũ. ñ uullas admo
res hominũ uitiãtes ſed delectandi cauſa
ficta. ut eas (quas) uulgo dicunt. ⁊ q̃les plautus
& terentius cõpoſuerũt. Adnaturas rerũ ñ
uullas fabulas fingunt. ut uulcanũ claudũ
q̃ p natura mũq̃ rectũ ẽ ignis. ut illa tri
formis beſtia. prima leo. poſtremo draco. me
dia ipſa cimera. ⁊ caprea. etates hominũ
pea uolentes diſtinguere. q̃ puerũ ferox ⁊ ho
rens prima adoleſcentia ut leo. dumduũ
uite tempꝰ lucidiſſimũ ut caprea. eo qd̃
acutiſſime uideat. tẽ ſit ſenectus caſibꝰ in
flexus ut draco. Sic ⁊ ipocentauri fabulã
ee fictã. idẽ hominẽ equo mixtũ ad exer
pimendã humane uite uelocitatẽ. q̃ e
quũ ſtat ee uelociſſimũ. Ad mores ut
apud oratiũ. mus loquit̃ mutus. ⁊ muſte
la uulpecule. ut p narratione ficta. ad
id q̃ agit̃ uerax ſigcatio referat̃. Vnde &
heſopiales fabule admoneũt fine relate. ⁊
ſic in libro iudicũ iuna ſ regẽ requirit̃
& loquuntur̃ ad oliuã. ⁊ ficũ. ⁊ aduitẽ. ⁊ ad
rubũ. q̃ totũ utiq; ad mores fingit̃. ut ad
rem que intendit̃ ficta q̃dẽ ratione. ſed ue
raci ſignificatione uenat̃. Sic ⁊ demoſte
nes orator, fabula uſus ẽ ad uſũ philippũ. qui eũ
ab athenienſibꝰ postularet ut ſibi decem
oratores darent̃ ⁊ diſceret̃. finxit ille hanc
fabulã q̃ diſuaderet̃. dicens lupos aliq̃ndo
paſtoribꝰ quorum diligentiã decipere uoluiſſẽt
ſuaſiſſe ut inamicitia ꝓuenirent̃ ea ꝛn
dicione ut ſi canes inqbꝰ erat cauſa uirgi
orum uire illis tradierent̃ annuiſſe paſtores.
& inſpẽ ſecũ tratis dediſſe canes quos omnũ
ſuorum uigilantiſſimos cuſtodes habebant.